

”והיו לבשר אחד” (ב, כד)

בין הצדיק הירושלמי - ר' אריה לוינ זצ”ל לאשתו נייע, שררה אהבה מופלאה. כאשר חשה אשתו ברגליה, פנו לרופא ור' אריה אמר לו: רגליה של אשתי כואבות לנו. יום אחד, אמרה לו אשתו: מקטנה אני בשכנתנו. תמה ר' אריה, מה ראתה אשתו שלא ידעה טעם קטנה מימיה, לקנא באותה אשה ומי היא אותה אשה!

איש עשיר היה בירושלים, בעל ממון ונכסים. יום אחד ירד האיש מנכסיו, בעלי חובותיו ירדו לנכסיו ועיקלו אותם והאיש נשאר בחוסר-כל, עד שנאלץ לעבוד ולגור בשכנות לר' אריה, בשכונת ”משכנות” הדלה והענייה. כדי לכלכל את בני ביתו, נאלץ אותו עשיר לשעבר, לעבוד כפועל בנין שכי-יום בבניינים שנבנו באותה עת.

מדי ערב, הבחינו השכנים באשתו של אותו אדם, כשהיא יוצאת לבושה במיטב בגדיה, מפורכסת ומקושטת, לרחוב. תמהו השכנים ואף החלו לרנן על התנהגותה של האשה.

פעם אחת, שוחחה אשתו של ר' אריה עם אותה אשה והתברר לה פשר הדבר. וכך אמרה לה אותה אשה: בעלי חוזר לביתו מעבודתו ולבו מתפלץ, הוא שהיה עשיר, בעל נכסים רבים והוא עצמו העסיק עובדים, נאלץ עתה לעבוד כפועל פשוט. כיוון שראיתי עד כמה הדבר שובר את רוחו, החלטתי לייפות את עצמי ולהמתין לו בתום עבודת יומו, ברחוב הסמוך ולקדם את פניו בפנים מאירות ובבת שחוק, כדי לרומם את רוחו...

אמרה הרבנית לר' אריה: מקטנה אני באותה אשה, כי למדרגתה לא הגעתי...

על פי ”איש צדיק היה”

”לפתח חטאת רבץ” (ד, ז)

הצדיק רבי אליעזר מדזיקוב, בנו של רבי נפתלי מרופשיץ, עשה פעם בילדותו מעשה ילדות, כדרך הילדים. גער בו אביו והוכיחו על מעשהו. אמר לו הילד:

”ומה אעשה, הרי יש לי יצר הרע, העומד עלי להסיתני והוא פיתני”.

אמר לו אביו:

”אדרבא, ממנו תראה ותקח מוסר. הוא היצר הרע נאמן בשליחותו לפתות את האדם ועושה מלאכתו באמונה כאשר ציווה”.

השיב הילד:

אבל ליצר הרע, אין יצר רע להסיתו לכל יעשה את תפקידו, והאדם – לפתח חטאת רובץ, הוא היצר הרע המסיתו.

על פי ”סיפורי צדיקים”
ראש חודש מרחשון יהיה ביום שלישי וביום רביעי הבעל”ט המולד יהיה ליל שני, שעה 3 לפנות בוקר, 24 דקות ו-5 חלקים

חגי המועות: הרב אברהם פוס, משה רוט, נפתלי יערי, יהודה מליק
העריכה בסיוע אברכי כולל י”ד ברודמן ללימודי הוראה ודינית, בית שפיא, רחובות
טלפון: 084-4233763 08-9412048
אתרנו באינטרנט: www.pirsuma.com/siach
הדפסה: דפוס ש.הר. רחובות טל. 08-9475106

בסיוע כולל
”י”ד ברודמן”
רחובות

כניסת שבת

5:32

יציאת שבת

6:31

יוצא לאור לעילוי נשמת הקדושים
מיכאל יצחק מליק ואברהם פלדמן הי”ד
שנפלו עקב”ש בקרבות רמת הגולן במלחמת יום כיפור, תשל”ד

מירשת בראשית, תשרי תשע”ז שבת מברכינן שנה שלוש ושמונה, גליון מס’ 1

גליון זה יוצא לאור בחסות עיריית רחובות, המחלקה למורשת ישראל

פרו רובו בגשמיות וברוחניות

חז”ל אומרים, שבזמן הבריאה - הקבי”ה אמר לעולמו ”דיי”. כלומר, הקבי”ה רצה שחשולם יהיה מוגבל. הדבר נכון לא רק ביחס לכדור הארץ, אלא גם ביחס לעולם קטן, זה האדם. האדם הוא ברייה מוגבלת, יש לו מספר מסוים של איברים וניידים, וגם כל אחד מהם מוגבל במידתו ואיכותו.

אולם, למרות היותו מוגבלים פיסיית, העניק לנו הקבי”ה כוחות רוחניים בלתי-מוגבלים. הסיבה לכך, כי שליחותנו ומשימתנו צלי צדמות היא לעשות מהשולם הזה דירה לו יתברך, ומתאר והוא אינסופי, גם בדירה המיועדת עבורו צריך להשתקף עניין של אינסופיות, ולשם כך הוענק לנו כוח על-גבולי.

אחד הדברים בו ניתן לראות נקודת אינסופיות בתוך עולמנו המוגבל, הוא בצורות ”יפרו ורבו ומלאו את הארץ” המוזכרת במרשתנו (א, כח). בקיום מצווה זו, מבטא האדם את נצחיות המין האנושי, וזה מהווה כלי להשראת וגילוי השכינה האינסופית כאן למטה. לכן אמרו חז”ל, שאיש ואשה שזכו ”שכינה ביניהם”. כלומר, אם זכו לעסוק במרייה ורבייה, הרי הם משכינים אצלם את השכינה האינסופית.

מצוות ”פרו ורבו” איננה רק הולדת ולד נשמי. בעל ”התניא” מגלה, שהמשמעות הפנימית של מצווה זו היא, שיהודי יעשה עוד יהודי גם במובן הרוחני. כלומר, לקרב יהודי אחר לתורה ולמצוות, או לקיימם באופן מלא ושלם יותר.

העובדה ש”פרו ורבו” היא המצווה הראשונה בתורה, מעידה על חשיבותה וייחודיותה של מצווה זו. לכן, כל יהודי צריך להשקיע מחשבה רבה ומעשה כביר, בכדי לקיימה בשלמות ואף בחידור.

הדברים נכונים בכל דור ובכל מקום, ועל אחת כמה וכמה בדור שלנו וכאן בארץ הקודש. אמרו חז”ל, אין בן-דוד בא עד שיוכלו הנשמות שבאוצר העליון, ולפי הסימנים שבגמרא, אנו נמצאים בדור של ”עקב”א דקושי”א”. אם כך, ההתחזקות בקיום מצוות ”פרו ורבו”, היא צו השעה למען ורוו הטאלה. במיוחד כשמתגוררים בארץ ישראל, אשר ”תמיד עיני ה’ אלקיך בה, סך”א”שית השנה ועד אחרית שנה”. כלומר, הקבי”ה מביט על הנהגת תושבי הארץ הזו בעין אוהבת ובוחנת, יותר מאשר על הנהגת היהודים המתגוררים בחוץ לארץ. שובדה זו אמורה לעורר אותנו, להדר בקיום מצוות ”פרו ורבו” ביתר שאת וביתר שז, הן במובן המשמי והן במובן הרוחני.

פשוט וברור, שבכדי לקיים את מצוות מרייה ורבייה כרצון ה’, צריכים להיות חדורים במידת הביטחון, אשר ה’ יתברך הוא ”יהוה את העולם כולו בטוב, בן, בחסד וברחמים”, ולהאמין אמונה שלמה בדברי חז”ל, שהקבי”ה אינו מבקש מיהודים ”אלא לפי כוחם”. כלומר, אם הוא ביקש מאיתנו משהו – סימן הדבר, שכבר נתן לנו את הכוח לבצע זאת. וכאשר יהודי עוסק בגילוי כוח האינסוף בעולם על ידי מרייה ורבייה, אין ספק שאף הקבי”ה ישמע לו מידה כנגד מידה – ”ברכה עד בלי די”.

הרב יהודה נחמנסון

גליון זה מוקדש על ידי הרב אברהם פוס ורעייתו שיחי
לע”ג החותן, האב, ר’ שרגא ב”ר מנשה דב שוורץ ז”ל, נלב”ע כ”ב בתשרי תשנ”ד
ולע”ג הסבתא, מרת רבקה וזנבליק ע”ה בת ר’ אברהם הלוי ז”ל, נלב”ע כ”ב בתשרי תשי”ט
לגליון זה נתקבלה תרומה מאת משפחת רוטפלד תחי
לע”ג החייל חיים שמואל הי”ד ב”ר ברוך ודבורה רוטפלד ז”ל
שעלה בסערה השמימה במלחמת יום הכיפורים, כ”ב בתשרי תשל”ד
תנצב”ה

